

Canada deel 5

Op een dag vroeg Ilse ons voor een lunch. Het was niet de eerste keer dat wij bij haar op bezoek zijn geweest, maar elke keer was het een vluggertje omdat wij ergens naar toe gingen of een 'afzakkertje' namen na een gezamenlijk diner.

Ze woont heel leuk en vanaf haar balkon heeft ze een mooi uitzicht op de wijk. Normaliter

heeft ze de bloembakken al gevuld, maar met het oog op Indonesië en andere zaken, heeft ze dat (nog) niet gedaan.

Haar auto stalt ze in een ondergrondse garage. Wij doen de onze maar op een algemene parkeerplaats bij het plantsoen. Verschillen moeten blijven, toch?

En dan haar hondje Sascha.....wat een schatje is die. Ze heeft haar eigen speelplek met heel veel speelgoed, want ze wordt wat verwend daarmee, ik meen vooral door Ges. Sacha doet me denken aan onze hondjes met die lieve bolle ogen. Ik was plots ook een hond en kroop op m'n knieën naar haar toe. Dat spelletje deed ik ook met mijn hondjes. In het begin vond ze dat wel eng, maar later speelden wij met een van haar speeltjes, waarin zij zich grommend in vastbeet en ik teruggromde en haar uiteindelijk liet winnen. Het is zo'n verstandig hondje, want wanneer we binnenkwamen wist ze precies met welk speelgoed zij en ik speelden en als een kind viste zij die al bijvoorbaat uit de voorraad en legde die voor mijn voeten.

Ilse heeft van de lunch veel werk gemaakt. Peter, toch een broodeter, werd getrakteerd op keizerbollen, verschillende soorten brood en vleesbeleg.

Ilse heeft trouwens gewone theelepels hoor hahaha.

Wat valt er toch veel uit te wisselen onder elkaar. Ilse vertelde dat in haar buurt

heel veel Eekhoorns zitten. Ze klimmen zelfs tegen de muur op. Ook Raccoons zijn een heel gewoon verschijnsel. We hebben wat afgelachen over onze ervaringen wat de 'wilde' beesten betreft, het water in het toilet en ga zo maar door. En ja, natuurlijk is er veel gesproken over het verleden en het heden.

En opnieuw was ik perplex. Haar auto heeft namelijk een nummerbord met haar naam erop. Dat heeft ze al vanaf haar eerste auto en die blijft ze houden wanneer ze wisselt van auto.

Het lijkt me een goed systeem, want op die manier is iedereen goed te traceren.

Na afloop van de lunch liet Ilse zich overhalen om een kop koffie en nog iets (ik weet niet meer of ze er wat bij wilde hebben) in ons hotel. Ze is namelijk met haar auto met ons meegereden omdat ze een afspraak had 'in de buurt'. Inmiddels hadden we later door wat 'in de buurt' betekende. Namelijk een paar uur rijden! We gingen in op haar voorstel om kennissen van haar op te zoeken, want inmiddels hebben die ons uitgenodigd.

Op een van die bezoeken moest Ilse voor de gastvrouw wat taugé kopen. We gingen naar een supermarkt. Nou luitjes, ik kon mijn ogen niet geloven. Niet alleen de grootte van de supermarkt, maar ook om de verschillende afdelingen. Op de Chinese afdeling stonden

diverse stoommandjes met allerlei lekkers natuurlijk. Peter maakte hiervan een foto. Direct kwamen twee bewakers heel beleefd ons erop wijzen dat het verboden was

om foto's te maken in de supermarkt. Overigens hebben we het bordje niet gelezen in ons enthousiasme waarop dat stond. Volgens Ilse hebben die twee bewakers ons constant gevolgd tot aan de kassa. Gelukkig werd ons de foto niet afgepakt.....

Ik heb ook met enige jaloezie de diverse groenten en fruit bekeken. Voor een habbekrats verse paksoi (schrijf ik dit goed?) waarop ik dol

ben en ander Oosterse groenten. Het tropisch fruit, manga's, rambutan en noem maar op, waar we in Nederland, tenminste niet in Zwijndrecht, alleen bij hoge uitzondering kunnen kopen en voor heel veel euri, lag voor weinig geld voor het grijpen.....Zelfs in Toko

Indrajaja, die diverse vestigingen heeft in Nederland, heb ik recentelijk de verlepte paksoi in een bak gevonden. Canada is wel echt een land voor mij hoor.

De relatief korte tijd die we in Toronto doorbrachten werd volgepropt met evenementen die wij alsnog wilden doen, o.a. een rondvaart en uiteraard de Niagara Watervallen als hoogtepunt (letterlijk en figuurlijk gesproken).

Mady heeft ons verblijf in Toronto met een dag bekort, uiteraard in overleg, omdat Samantha een optreden had in een orkest. Over de vliegtickets e.d. hoefden wij ons niet druk te maken, want dat regelde ze wel.

Wordt vervolgd
Mila